

Haberler > Yazarlar > Ertuğrul ÖZKÖK > Düşün, Evren yüzde 92 ile neler yapabiliirdi

Ertuğrul Özkök

Düşün, Evren yüzde 92 ile neler yapabiliirdi

24 Şubat 2017

AZERBAYCAN Devlet Başkanı İlham Aliyev, eşini Cumhurbaşkanı Birinci Yardımcısı tayin etti...

Seçilmiş arkadaşları ayakta alkışladı...

Bunu neye güvenerek yapıyor....

Seçimde aldığı yüzde 87 oya dayanarak...

İlham Aliyev "laik" bir devlet adamı. Eşi **Mihriban Aliyeva** modern ve kendini sosyal konulara vakfetmiş bir kadın.

Ama Azerbaycan'da olup biteni görünce siz de şu karşılaştırmayı yapmaz mısınız...

“**Laik**” **Aliyev** yüzde 87 oya dayanarak bunu yapabiliyorsa, 1982 Anayasası'nı yüzde 92 “**Evet**” oyu ile halka onaylatan “**laik**” **Evren** neleri yapmaya muktedirdi..

Ama o ne yaptı?

Parlamentar sistemi değiştirmede. Sadece kendini Cumhurbaşkanı seçti...

Ve kendi yaptığı anayasaya “**Bir dönem için seçilir**” sınırı koyduğu için de 7 yıl sonra ayrılıp emekli oldu...

Ve üstüne bir de yargılandı...

Bu tabloya bakınca siz de benimle aynı şeyi düşünmüyor musunuz...

Bir ülkede “**sivil**” bir otoriter lider, yüzde 87 oyla bunu yapabiliyor...

Bir başka ülkede “**askeri darbe**” yapmış güçlü bir lider, anayasasını yüzde 92 ile kabul ettirdiği halde, parlamenter sistemde ısrar ediyor ve bir süre sonra o koltuğu bırakmak zorunda kalıyorsa...

“**Acaba**” diye sorup, şu cevabı vermez misiniz...

Acaba, öteki Türk cumhuriyetlerinin “**Türk usulü başkanlık rejimleri**” ile Türkiye'nin 94 yıllık Cumhuriyet'i, 67 yıllık çok partili **evrensel parlamenter sistemi** arasındaki en önemli fark bu mudur...

ÇOCUKÇA BİR SORU

- **BİR ÜLKEDE** bütün yetkileri “**tek evde, iki elde**” toplamak için yüzde 87 oy almak gerekiyorsa...

- **BİR BAŞKA ÜLKEDE** bütün yetkileri “**tek evde, tek elde**” toplamak için yüzde kaç oy almak gerekir...

17 NİSAN SABAHİ NASIL BİR TÜRKİYE'YE UYANACAĞIZ

DÜN Başbakan **Binali Yıldırım**'ın sözlerini okurken nedense şunu fark ettim.

Gülse Birsnel'in dizilerini özlemişim.

Avrupa Yakası... Yalan Dünya...

O dizilerde en çok iki evin ortak balkonu ile herkesin sokağını çok severdim...

Komik olayların, küçük çekişmelerin, birlikte yaşanan günlük hayatın ortak mahallesiymi oraları...

Rahmetli Cumhurbaşkanımız **Süleyman Demirel** sık sık şunu söylerdi:

“Gelmeyi bilen bir lider, gitmeyi de bilmeli...”

Ve eklerdi:

“Önemli olan sokaktır... Sokakla evimizin arasındaki mesafe üç, bilemediniz beş, bilemediniz 50 metredir... Önemli olan orada kendinizi rahat, mutlu ve güvende hissediyor musunuz...”

Hissediyor muyuz...

SOKAKTA KENDİMİZİ İYİ HİSSEDİYOR MUYUZ

Elinde silahla poz verip, **“Hayır oyu verenlerin yanına geliriz”** diye tehditler savuran iki mafya bozuntusunun, savcılar tarafından, sırtı neredeyse okşanarak evine uğurlandığı bir ülkenin sokağında kendinizi güvende hissedebilir misiniz...

Şu düşünceden veya bu düşünceden olsun, iki satır yazı yazan insan, gittiği kahvehanede, maçta, şurada burada birtakım nefret dolu gözlerle süzülüyor, hakaretlere uğruyorsa...

O sokaklar size dost olabilir mi...

“Hayır” diyecek bir insana daha bugünden PKK’lı terörist, **“Evet”** diyene daha bugünden **“Cumhuriyet’i yıkan hain”** muamelesinin yapıldığı bir sokak, hangimize bağrını dostça açabilir...

16 Nisan günü sandığa giderken, kimin düşman, kimin dost, kimin terörist olduğunu iyi düşünmemiz lazım.

Ve bir de şunu unutmamamız...

Bir ülkenin yüzde 50’si öteki yüzde 50’sine düşman olamaz...

Bizim asıl düşmanımız kimdir diye sorarsanız onun cevabı da bir sonraki yazıda.

16 NİSAN’DA HEPİMİZİN ASIL DÜŞMANI KİMDİR

İŞTE 17 Nisan sabahını düşündüğüm için, Başbakan **Binali Yıldırım**’ın **“Evet de hayır da ülkeyi bölmez”** demesi bana biraz da olsa umut verdi.

İşte o yüzden **Kılıçdaroğlu**’nun barışçı hayır kampanyası beni umutlandırıyor.

Hepimiz 17 Nisan sabahını düşünmeliyiz.

Bilelim ki... Eğer hepimizin yaşadığı o sokağı, daha bugünden iç savaş tehditleriyle bize dar etmeye kalkanlar varsa....

İşte onlar, daha bugünden hepimizin asıl düşmanıdır.

ÖYLESE BENİM ARKADAŞIM NİYE HÂLÂ İÇERİDE TUTULUYOR

BİR ülke düşünün ki şu üç olayın hepsi aynı gün meydana geliyor...

- **SABAH ANKARA:** Ülkenin Başbakanı ülkenin önde gelen medyalarının temsilcilerini topluyor ve onlara şunu söylüyor:

“17-25 Aralık olarak belirledik ölçüyü. Bu tarihten önce bu cemaatle birlikte olmuşları, etkinliklere katılanları potansiyel suçlu ilan etmek doğru değil...”

- **ÖĞLE İSTANBUL:** İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı 15 Temmuz darbe teşebbüsüne ilişkin iddianamesini 14'üncü Ağır Ceza Mahkemesi'ne gönderdi.

İddianamede, **Doğan Şirketler Grubu** da **“Suçtan zarar görenler”** arasında, yani darbe mağdurları arasında sayıldı.

- **ÖĞLEDEN SONRA İSTANBUL:** Savcılık, Doğan Medya Grubu'nun Ankara İdari Temsilcisi **Barbaros Muratoğlu** hakkında tek kişilik iddianamesini 13'üncü Ağır Ceza Mahkemesi'ne sundu.

Hakkındaki iddia: FETÖ üyesi olmak. Aleyhindeki delil: 17-25 Aralık'tan önce Pensilvanya'da **Fetullah Gülen**'le fotoğraf çektirmek.

Oysa aynı karede iktidara yakın 3 gazetenin İzmir temsilcileri de var...

Nedir bunun anlamı? Ülkenin Başbakanı ve bir darbenin ana dava savcısı, daha o gün arkadaşımız hakkındaki iddianameyi çürütüyor.

O zaman **Barbaros Muratoğlu** ile yıllardır birlikte çalışmış bir arkadaş olarak benim şunu haykırmak hakkım yok mu?

Arkadaş, Başbakan bunu söylüyorsa, FETÖ'nün en temel davasının savcısı bizleri mağdur ilan ediyorsa...

Benim arkadaşım, suçsuz yere niye hâlâ içeride tutuluyor...

HER YERDE HÜRRIYET

DİĞER KANALLAR

[Facebook](#)

[Twitter](#)

[RSS](#)

[Kişisel Verilerin Korunması](#)

[Hürriyet Kurumsal](#)

[Bize Ulaşın](#)

Hürriyet
com.tr

© Copyright 2022 Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş